

Riigikogu kultuurikomisjoni istungi protokoll nr 169

Tallinn, Toompea

Teisipäev, 29. september 2026

Algus 14.00, lõpp 15.30

Juhataja: Liina Kersna (esimees)

Protokollija: Merje Noorlind (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Madis Kallas, Signe Kivi, Ando Kiviberg (Kadri Tali asendusliige), Tõnis Lukas, Margit Sutrop

Komisjoni ametnikud: Carina Rikart (nõunik-sekretariaadijuhataja), Helena Pihlakas (nõunik)

Puudusid: Vadim Belobrovtsev ja Helle-Moonika Helme

Päevakord:

1. Vabariigi Valitsuse algatatud alusharidusseaduse muutmise seaduse eelnõu (937 SE) esimese lugemise ettevalmistamine
2. Vabariigi Valitsuse algatatud rahvaraamatukogu seaduse eelnõu (877 SE I) esimese lugemise ettevalmistamine
3. Info ja muud küsimused

1. Vabariigi Valitsuse algatatud alusharidusseaduse muutmise seaduse eelnõu (937 SE) esimese lugemise ettevalmistamine

Liina Kersna avas päevakorrapunkti arutelu ning sõnas, et Haridus- ja Teadusministeerium (HTM) tegi ettepaneku täiendada eelnõu lasteaedade ja lastehoidude kriisivalmidust ning kriisiplaanide koostamist käsitlevate sätetega. Komisjon otsustas eelmisel arutelul kavandatud muudatused eelnõusse sisse viia ning esitada eelnõu esimesele lugemisele muudetud kujul. L. Kersna palus HTM-i esindajatel täiendusi tutvustada.

Maila Rajamets selgitas, et muudatusega tekib kriisiplaani koostamise kohustus ka lastehoidudel, kellele seda varem ei olnud sätestatud. Kriisiolukorras tegutsemise läbimõtlemine lastega tegelevates asutustes on vajalik, kuigi kõiki olukordi ei ole võimalik ette näha. Suuremad kohalikud omavalitsused ning lastehoidude ja eralasteaedade esindusorganisatsioonid on kinnitanud, et kriisiplaane juba koostatakse ning ette on nähtud ka kriisiplaanide ajakohastamise kord. Muudatuse eesmärk on kehtestada kõigile lasteaedadele ja lastehoidudele ühtne alus ning tagada, et kriisiolukordadeks valmistumine oleks kõikides asutustes ühtlaselt korraldatud.

Tõnis Lukas märkis, et kriisiolukordadeks valmistumisel ei piisa üksnes võimalike tegevuste läbimõtlemisest, vaid kavandatud tegutsemisviise tuleb kontrollida ka praktiliste õppuste käigus. T. Lukase sõnul peaksid õppused toimuma asutuse tavapärase töö ajal ja lapsi kaasates, nagu seda tehakse koolides, et kriisiplaani toimivust oleks võimalik tegelikes tingimustes hinnata.

Maila Rajamets nõustus, et kriisiplaanides kavandatud tegevusi tuleb praktiliselt läbi harjutada. Ta selgitas, et koostöös Päästeametiga juba korraldatakse tuleohutusõppusi ning neid viiakse läbi professionaalselt ja lapsi asjatult ehmatamata. M. Rajamets rõhutas, et kuigi kõiki kriisiolukordi ei ole võimalik ette näha, aitab võimalike tegevuste eelnev läbimõtlemine ja harjutamine sellistes olukordades teadlikumalt tegutseda.

Liina Kersna tegi ettepaneku määrata juhtivkomisjoni esindajaks komisjoni esimees, võtta muudetud kujul eelnõu täiskogu 13. oktoobri päevakorda ning eelnõu esimene lugemine lõpetada.

Riigikogu kodu- ja töökorra seaduse kohaselt on muudatusettepanekute esitamise tähtaeg kümme tööpäeva, kui keegi ei soovi teistsugust tähtaega.

Otsustati:

1.1. Määrata juhtivkomisjoni esindajaks Liina Kersna (konsensus: Madis Kallas, Liina Kersna, Signe Kivi, Ando Kiviberg, Tõnis Lukas, Margit Sutrop).

1.2. Teha ettepanek võtta muudetud kujul eelnõu täiskogu päevakorda 13.10.2026 (konsensus: Madis Kallas, Liina Kersna, Signe Kivi, Ando Kiviberg, Tõnis Lukas, Margit Sutrop).

1.3. Teha ettepanek esimene lugemine lõpetada (konsensus: Madis Kallas, Liina Kersna, Signe Kivi, Ando Kiviberg, Tõnis Lukas, Margit Sutrop).

2. Vabariigi Valitsuse algatatud rahvaraamatukogu seaduse eelnõu (877 SE) esimese lugemise ettevalmistamine

Liina Kersna avas päevakorrapunkti arutelu ja sõnas, et eelmisel istungil jäi lahenduseta raamatukoguhoidjate kvalifikatsiooninõuete küsimus. Eesti Linnade ja Valdade Liit ei toetanud kvalifikatsiooninõuete tõstmist, samas kui Eesti Raamatukoguhoidjate Ühing pidas vajalikuks kõrghariduse nõude sätestamist, ilma et see peaks olema erialane kõrgharidus. L. Kersna märkis, et kuigi kehtiv õigus kõrgharidust ei nõua, on ligikaudu 80% raamatukoguhoidjatest kõrgharidusega. Ta palus Kultuuriministeeriumi (KUM) ametnikel tutvustada vahepealsete arutelude tulemusel kujunenud võimalikku kompromisslahendust (muudatusettepanek 1).

1. Eelnõus teha järgmised muudatused:

1.1. Muuta eelnõu § 9 ja sõnastada järgmiselt:

"§ 9. Raamatukoguhoidja kvalifikatsiooninõuded

(1) Raamatukoguhoidjal, kes täidab käesoleva seaduse § 2 lõikes 2 nimetatud ülesandeid, peab ametikoha ülesannete laadist lähtudes olema:

1) üldjuhul erialane kõrgharidus;

2) muu kõrgharidus ja raamatukoguhoidja kutse;

3) raamatukoguhoidja kutse või

4) valmisolek omandada vajalik haridus või kutse nominaalse õppeaja jooksul.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud juhul võib raamatukoguhoidjaga sõlmida tähtajalise töölepingu, mille kestus on vajaliku hariduse või kutse omandamise nominaalne õppeaeg. Vajaliku hariduse või kutse omandamisel muutub töösuhe tähtajatuks.“

Selgitus: Lõige 1 näeb ette, et raamatukoguhoidjal, kes täidab RaRS § 2 lõikes 2 nimetatud ülesandeid (rahvaraamatukogu põhiülesanded), peab ülesannete laadist lähtudes olema nende täitmiseks üldjuhul erialane kõrgharidus. Nõue on vajalik rahvaraamatukogu teenuste kõrge kvaliteedi tagamiseks. Erialane kõrgharidus tähendab eelnõu § 8 lõikest 5 tulenevalt raamatukogunduse või infoteaduste alast kõrgharidust. Kui raamatukoguhoidjal ei ole erialast kõrgharidust, peab tal olema muu kõrgharidus ja raamatukoguhoidja kutse. Kui raamatukoguhoidjal ei ole kõrgharidust, võib tal olla ka muu kutse omandamiseks vajaliku taseme haridus ja raamatukoguhoidja kutse või valmisolek omandada vajalik haridus või kutse nominaalse õppeaja jooksul. Arvestades asjaolu, et rahvaraamatukogude võrk katab tervet Eestit ja kõikjale ei pruugi olla võimalik piisava hariduse ja kompetentsiga töötajaid leida, jäetakse raamatukoguhoidja haridus- ja kutsenõuetesse teatav paindlikkus, ent kasutatakse seejuures siiski lahendust, mis suunab vajalikke teadmisi mõistliku aja jooksul omandama. Alternatiivse loeteluna toodud kvalifikatsiooninõuded võimaldavad kohaliku omavalitsuse üksusel seada raamatukoguhoidjate ametikohtadele erinevaid nõudeid lähtudes ametikoha ülesannetest ja laadist. Samal ajal välditakse ebaproportsionaalsete piirangute seadmist. Alternatiivsed nõuded arvestavad, et seadus on universaalne ja reguleerib ühetaoliselt nii suuremate kui ka väikesemate omavalitsuste tegevust.

Lõikes 2 sätestatakse, et rahvaraamatukogu põhiülesannete täitmiseks vajalikku haridust või kutset alles omandava töötajaga võib sõlmida tähtajalise töölepingu, mille kestus on vajaliku hariduse või kutse omandamise nominaalne õppeaeg. Lisaks nähakse ette, et vajaliku hariduse või kutse omandamisel muutub töösuhe tähtajatuks. Oluline on jällegi sätte paindlikkus, mis võimaldab arvestada nii rahvaraamatukogu kui ka töötaja vajaduste ja soovidega. Säte võimaldab tööle võtta nii haridust omandava kui ka alles õppima minemist kavandava inimese, aga samuti muu kõrgharidusega, kuid raamatukoguhoidja kutseta inimese.

Selline regulatsioon rõhutab erialase kõrghariduse olulisust, kuid võimaldab samal ajal kohaliku omavalitsuse üksusel täita seadusest tulenevad nõuded paindlikult.

Säte võimaldab töötaja värbamisel arvestada varasemat töökogemust ja töö käigus omandatud pädevusi ka juhul, kui töötajal puudub nõutav raamatukoguhoidja kutse. Näiteks võib aastaid raamatukoguhoidjana töötanud, kuid kutsetunnistusega inimene vahetada elukohta ning vajada töökohta teises kohalikus omavalitsuses. Sellisel juhul on võimalik hinnata töötaja varasemat töökogemust ja töö käigus omandatud pädevuste vastavust konkreetse ametikoha nõuetele, olles selliselt kooskõlas varasemate õpingute ja töökogemuse arvestamise üldpõhimõtetega. Pikaajaline töökogemus raamatukogus annab spetsiifilised praktilised oskused (nt lugejateenindus, kogude kujundamine). Arvestades tööjõuturu demograafilist olukorda, eriti maapiirkondades, võib range ja alternatiivideta nõue viia olukorrani, kus raamatukogud jäävad kvalifitseeritud personali puudumisel hätta teenuse katvuse tagamisega. Paindlik regulatsioon võimaldab kohalikel omavalitsustel värvata ja hoida võimekaid spetsialiste, tagades samal ajal kultuuri- ja infoteenuste stabiilse kättesaadavuse.

Märgime, et vastavalt Euroopa Liidu kutsealase reguleerimise proportsionaalsuse kontrolli direktiivile (ELTL 173, 09.07.2018, lk 25–34) peavad liikmesriigid enne uute kutsealasid piiravate õigusnormide kehtestamist või muutmist läbima kohustusliku kutsealase reguleerimise proportsionaalsuse kontrolli. Selle eesmärk on tagada isikute vaba liikumine ja teenuste osutamise vabadus, hoides ära põhjendamatud turulepääsu barjäärid, kuid säilitades riikidele õiguse kaitsta avalikke huve. Raamatukoguhoidjate kvalifikatsiooninõuete osas on

kutsealase proportsionaalsuse kontroll tehtud rahvaraamatukogu seaduse eelnõu seletuskirjas, arvestades eelnõu sõnastust. Range kõrgharidusnõude kehtestamine ei oleks meie hinnangul direktiiviga kooskõlas ning paindlikkuse lisamine raamatukoguhoidja kutse või vajaliku hariduse tulevikus omandamise võimalusena ning värbamisel varasema töökogemuse arvesse võtmise lubamine on põhjendatud ja otstarbekas.

1.2. Muuta eelnõu § 28 ja sõnastada järgmiselt:

„§ 28. Töölepingud ning haridus- ja kutsenõuded

Käesoleva seaduse § 9 ei kohaldata enne 2027. aasta 1. jaanuari ametis olevatele raamatukoguhoidjatele.“

***Selgitus:** Eelnõu § 9 muutmisel on vaja muuta ka eelnõu § 28 teksti, jättes sellest välja tekstiosa “lõiget 3”.*

Kultuuriministeerium

Merilin Piipuu selgitas, et KUM on küsimust arutanud ja kohtunud osapooltega. KUM-i esmane ettepanek on jääda eelnõu senise sõnastuse juurde, sest ka teistes valdkonnaseadustes ei ole sätestatud kõrghariduse nõuet. Kui komisjon soovib kõrghariduse olulisust siiski rõhutada, pakub ministeerium kompromissina muudatusettepanekut, milles arvestatakse teenuse kättesaadavust, kohaliku omavalitsuse autonoomiat ja haridusnõudeid. Ettepaneku kohaselt peab seaduse § 2 lõikes 2 nimetatud ülesandeid täitval raamatukoguhoidjal ametikoha ülesannete laadist lähtudes olema üldjuhul erialane kõrgharidus, muu kõrgharidus koos raamatukoguhoidja kutsega, raamatukoguhoidja kutse või valmisolek omandada vajalik haridus või kutse nominaalse õppeaja jooksul. M. Piipuu lisas, et viimane võimalus lubab inimesel asuda tööle juba õpingute ajal.

Signe Kivi küsis, kuidas sisustatakse õiguslikult punktis 4 sätestatud nõue, mille kohaselt peab inimene olema valmis omandama vajaliku hariduse või kutse. Kas selle valmisoleku kohta sõlmitakse eraldi kokkulepe või leping.

Ülle Talihärm viitas § 9 lõikele 2 ja selgitas, et nõutava hariduse või kutseta raamatukoguhoidjaga võib sõlmida tähtajalise töölepingu, kui ta on valmis haridust või kutset omandama. Leping kestus vastab hariduse või kutse omandamise nominaalsele õppeajale. Tähtajalise lepingu sõlmimine on võimalus, mitte kohustus. Vajaliku hariduse või kutse omandamisel muutub töösuhe tähtajatuks. Lahendus võimaldab kohalikul omavalitsusel võtta tööle sobiva kandidaadi ka siis, kui ta ei vasta veel haridusnõuetele, kuid on valmis õppima või kutset omandama. Ü. Talihärmi hinnangul säilitab eelnõu paindlikkuse ja rõhutab kõrghariduse olulisust. Samuti loob see võimaluse pidada Tartu Ülikooliga läbirääkimisi erialahariduse paremaks korraldamiseks.

Liina Kersna märkis, et lahendus sarnaneb põhikooli- ja gümnaasiumiseaduses alustavatele õpetajatele ette nähtud korraga, mille kohaselt võib alles kvalifikatsiooni omandava õpetajaga sõlmida kolmeaastase töölepingu, säilitades talle muud sotsiaalsed tagatised.

Ando Kiviberg juhtis tähelepanu kohaliku omavalitsuse autonoomiale ning asjaolule, et kultuurivaldkonna ametikohad ei kuulu omavalitsustes üldjuhul kõrgemini tasustatavate hulka. Raamatukogu pidaval kohalikul omavalitsusel on kohustus tagada raamatukogu tööks vajalik personal, kuid range kõrgharidusnõue võib muuta sobivate töötajate leidmise keerulisemaks. A. Kivibergi hinnangul on KUM-i poolt pakutud paindlik lahendus mõistlik kompromiss ning kvalifikatsiooninõudeid ei tuleks põhjendamatult rangeks muuta. A. Kiviberg lisas, et kõrgharidusega spetsialistide palkamise võimalused paraneksid kohalike omavalitsuste tulubaasi suurenemisel.

Liina Kersna sõnas, et kuigi kõrghariduse nõuet praegu ei ole, on valdav osa raamatukoguhoidjatest juba kõrgharidusega. Eesti Linnade ja Valdade Liit on esitanud kvalifikatsiooninõude karmistamise suhtes samalaadseid vastuväiteid. Seetõttu ei olnud

esialgu võimalik tulla vastu Eesti Raamatukoguhoidjate Ühingu soovile hoida ja väärtustada raamatukoguhoidjate kvalifikatsiooni. L. Kersna pidas pakutud lahendust heaks kompromissiks ning tegi ettepaneku esimene muudatusettepanek põhimõtteliselt heaks kiita. **Carina Rikart** küsis, kas lihtsamate raamatukogutööde tegijatele kohaldatakse samuti kõrghariduse või kutse nõuet.

Ülle Talihärm vastas, et lihtsamate tööülesannete, näiteks üksnes raamatute laenutamise ja klienditeeninduse korral, ei ole kõrghariduse nõue tingimata vajalik. Kohalik omavalitsus saab kehtestada ametikoha kvalifikatsiooninõuded ülesannete laadist lähtudes ning määrata eri tööülesannetele erinevad haridusnõuded.

Carina Rikart küsis, kas raamatukoguhoidjate kvalifikatsiooninõuete rangemaks muutmise tõttu tuleb Euroopa Liidu kutsealase reguleerimise proportsionaalsuse kontrolli täiendavalt teha.

Ülle Talihärm vastas, et proportsionaalsuse kontroll on eelnõu seletuskirjas tehtud. Kuna uus ettepanek säilitab senise paindlikkuse ega välju kontrollis hinnatud raamidest, vastab tehtud proportsionaalsuse kontroll ka uuele ettepanekule.

Liina Kersna juhtis tähelepanu ettepaneku punktile 1.2: Käesoleva seaduse § 9 ei kohaldata enne 2027. aasta 1. jaanuari ametis olevatele raamatukoguhoidjatele.“

Tõnis Lukas küsis, kas vajaliku hariduse või kutseta töötajaga võib sõlmida tähtajatu töölepingu. Lisaks soovis T. Lukas teada, kas tähtajalist lepingut saab pikendada, kui töötaja ei ole ettenähtud aja jooksul õppima asunud.

Ülle Talihärm vastas, et omavalitsusel on võimalik sõlmida nii tähtajaline kui ka tähtajatu tööleping. Hariduse või kutse omandamine ei ole kohustuslik, vaid eelistatud.

Epp Hannus täiendas, et töölepingu seadus piirab tähtajaliste töölepingute korduvat sõlmimist samade tööülesannete täitmiseks.

Liina Kersna tegi ettepaneku jätkata muudatusettepaneku 3 arutelu, kuna muudatusettepanek 2 on juba varasemalt läbi arutatud.

3. Eelnõus teha järgmised muudatused:

3.1. Muuta eelnõu § 25 (5. peatükk rakendussätted) ja sõnastada järgmiselt:

„Kuni 2026. aasta 31. detsembrini kehtinud rahvaraamatukogu seaduse § 6 lõike 1 alusel kehtestatud rahvaraamatukogude põhimäärused kehtivad kuni käesoleva seaduse alusel kehtestatud põhimääruste jõustumiseni, kuid mitte kauem kui 2027. aasta 31. detsembrini.“

***Selgitus:** Muudatus on seotud ettepanekuga lükata eelnõu jõustumine osaliselt edasi. Eelnõu § 25 kohaselt tuleb seni kehtiva rahvaraamatukogu seaduse alusel kehtestatud rahvaraamatukogude põhimäärused viia uue seadusega kooskõlla hiljemalt 2027. a 1. juuliks. Arvestades eelnõule laekunud huvirühmade tagasisidet teeme ettepaneku eelnõu jõustumine osaliselt edasi lükata selliselt, et raamatukogude andmekogu ja väljaannete keskset hankimist puudutavad sätted jõustuvad 1. jaanuaril 2028. aastal. See tähendab ühtlasi, et senised maakonnaraamatukogud jätkavad kahe lisaulesande täitmist kuni 31. detsembrini 2027. a. Eeltoodust tulenevalt on otstarbekas anda rahvaraamatukogudele rohkem aega ka oma põhimääruste uue seaduse nõuetega vastavusse viimiseks.*

3.2. Muuta eelnõu § 26 (5. peatükk rakendussätted) lõige 1 ja sõnastada järgmiselt:

„(1) Enne käesoleva seaduse jõustumist maakonnaraamatukoguks nimetatud rahvaraamatukogu tegutseb maakonnaraamatukoguna kuni 2027. aasta 31. detsembrini.“

Selgitus: Muudatus on seotud ettepanekuga lükata eelnõu jõustumine osaliselt edasi. Eelnõu § 26 reguleerib senistes maakonnaraamatukogudes kahe riikliku ülesande täitmist kuni 30. juunini 2027. aastal. Arvestades eelnõule laekunud huvirühmade tagasisidet teeme ettepaneku raamatukogude andmekogu ja väljaannete keskset hankimist puudutavate sätete jõustumine poole aasta võrra edasi lükata (st 1. jaanuarini 2028. aastal). See tähendab ühtlasi, et senised maakonnaraamatukogud jätkavad kahe lisäülesande täitmist kuni 31. detsembrini 2027. a. Eeltoodust tulenevalt palume eelnõu § 26 lõiget 1 muuta ja asendada selles tekstiosa „30. juunini” tekstiosaga „31. detsembrini”.

3.3. Muuta eelnõu § 27 (5. peatükk rakendussätted) tekst ja sõnastada järgmiselt:
„Rahvaraamatukogu struktuur viiakse käesoleva seaduse § 5 lõikega 1 vastavusse 2028. aasta 1. jaanuariks.”.

Selgitus: Muudatus on seotud ettepanekuga lükata eelnõu jõustumine osaliselt edasi. Eelnõu § 27 näeb ette, et rahvaraamatukogude struktuur viiakse uue seadusega kooskõlla 2027. aasta 1. juuliks. Seoses ettepanekuga eelnõu jõustumine osaliselt edasi lükata, on otstarbekas anda rahvaraamatukogudele ka rohkem aega oma struktuuri uue seaduse nõuetega vastavusse viimiseks. Seetõttu teeme ettepaneku eelnõu § 27 teksti muuta ja asendada selles tekstiosa „2027. aasta 1. juuliks” tekstiosaga „2028. aasta 1. jaanuariks”.

3.4. Muuta eelnõu §-s 29 (5. peatükk rakendussätted) esitatud Eesti Rahvusraamatukogu seaduse punkt 29 järgmises sõnastuses:

„**29)** paragrahvi 23 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Peadirektor tagab 2027. aasta 1. juuliks Rahvusraamatukogu põhikirja vastavusse viimise käesoleva seaduse 2027. aasta 1. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga ja 2028. aasta 1. juuliks 2028. aasta 1. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga.”.

Selgitus: Muudatus on seotud ettepanekuga lükata eelnõu jõustumine osaliselt edasi. Eelnõu § 29 punktiga 29 täiendatakse Eesti Rahvusraamatukogu seaduse (ERRS) üleminekusätteid. Eelnõuga lisatava sätte kohaselt peab Eesti Rahvusraamatukogu (RaRa) peadirektor tagama 2027. aasta 1. juuliks RaRa põhikirja vastavusse viimise ERRS-i 2027. aasta 1. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga ja 2028. aasta 1. jaanuariks 2027. aasta 1. juulil jõustunud redaktsiooniga. Kuna ERRS-i muudatused on planeeritud jõustuma kahes etapis (2027. aasta 1. jaanuaril näiteks suurem osa riigi haldusülesannete RaRa-le täitmiseks volitamisega seonduvast ja 2027. aasta 1. juulil raamatukogude andmekogu puudutav), antakse eelnõuga ka põhikirja muutmiseks õigus kahel korral. Muudatuste tegemiseks on mõlemal juhul jätud aega pool aastat. Seoses eelnõule laekunud tagasisidest tuleneva ettepanekuga lükata raamatukogude andmekogu ja väljaannete keskset hankimist puudutavate sätete jõustumine poole aasta võrra edasi, on otstarbekas anda RaRa-le õigus muuta oma põhikirja etapiviisiliselt, st 1. juuliks 2027. aastal ja 1. juuliks 2028. aastal.

3.5. Muuta eelnõu § 32 lõige 2 (5. peatükk rakendussätted) muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Käesoleva seaduse § 6, § 11 lõike 2 punkt 5, § 29 punktid 2, 3, 8, 16 ja 25 ja § 31 jõustuvad 2028. aasta 1. jaanuaril.”.

Selgitus: Eesti Linnade ja Valdade Liit, Eesti Raamatukoguhoidjate Ühing ja mitmed rahvaraamatukogude juhid on väljendanud muret eelnõuga tehtavate muudatuste rakendamise ajakava pärast. Laekunud tagasisidest tulenevalt teeme ettepaneku lükata raamatukogude andmekogu ja väljaannete keskset hankimist puudutavate sätete jõustumine edasi kuni 1. jaanuarini 2028. aastal. See tähendab ühtlasi, et senised maakonnaraamatukogud jätkavad kahe lisäülesande täitmist kuni 31. detsembrini 2027. a.

Eelnõu jõustumisaja osaline edasilükkamine võimaldab siduda komplekteerimisega seotud muudatused eelarveaasta algusega ning annab rohkem aega raamatukogude andmekogu ettevalmistamiseks, sealhulgas andmete migratsiooniks, koolituste läbiviimiseks, juhendmaterjalide koostamiseks ja muude rakendusküsimuste lahendamiseks. Eelnõu jõustumisaja osaline edasilükkamine ei too kaasa täiendavaid riigieelarvelisi kulusid.

Kultuuriministeerium

Liina Kersna märkis, et muudatusettepanekus esitatud jõustumistähtaegade edasilükkamist on komisjon varem arutanud ning valdkond on seda oodanud. L. Kersna lisas, et tähtjad on jätkuvalt asjakohased juhul, kui eelnõu vastuvõtmine toimub oktoobris.

4. Muuta eelnõu §-i 26 ja sõnastada järgmiselt:

“§ 26. Maakonnaraamatukogu ja linna või valla keskraamatukogu

(1) Igas maakonnas peab olema maakonnaraamatukogu. Maakonnaraamatukogu on rahvaraamatukogu, kes täidab täiendavalt raamatukoguteeninduse maakondliku koordineerimise ülesandeid.

(2) Valdkonna eest vastutav minister nimetab maakonnaraamatukogu kõigi maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste ühisel ettepanekul. Ettepaneku tegemisel maakonnaraamatukogu nimetamiseks lähtuvad kohaliku omavalitsuse üksused käesoleva paragrahvi lõikes 5 loetletud ülesannete täitmiseks vajalike tingimuste olemasolust ja asjaomase valla- või linnavolikogu nõusolekust.

(3) Kui maakonna kohaliku omavalitsuse üksused ei saavuta maakonnaraamatukogu nimetamise ettepaneku tegemiseks vajalikku üksmeelt, nimetab valdkonna eest vastutav minister maakonnaraamatukogu kohaliku omavalitsuse üksuste ettepanekuta, kuulates ära maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste arvamused ning lähtudes käesoleva paragrahvi lõikes 5 loetletud ülesannete täitmiseks vajalike tingimuste olemasolust ja asjaomase valla- või linnavolikogu nõusolekust.

(4) Linnas või vallas, kus on mitu rahvaraamatukogu, võib linna- või vallavolikogu raamatukoguteeninduse koordineerimiseks nimetada ühe rahvaraamatukogudest linna või valla keskraamatukoguks.

(5) Maakonnaraamatukogu ja keskraamatukogu ülesandeid võib täita sama raamatukogu.

(6) Maakonnaraamatukogu ja keskraamatukogu ülesanded raamatukoguteeninduse koordineerimisel on:

- 1) kogude komplekteerimine ja töötlemine;
- 2) rahvaraamatukogude tegevuseks vajalike bibliograafia-, täistekst- ja muude andmebaaside loomine ja pidamine;
- 3) rahvaraamatukogude tegevuse analüüsimine;
- 4) erialane nõustamine ja raamatukogutöötajate täienduskoolituse korraldamine;”

Isamaa fraktsioon

Tõnis Lukas sõnas, et reformiga kaotatakse maakondades riigi rahastatud kvalifitseeritud töötajate ametikohad ning nende asemele luuakse 25 ametikohta Rahvusraamatukogu juurde. Kuigi kümme spetsialisti hakkavad tööle eri piirkondades ja teistel on võimalik teha kaugtööd, koondub suur osa töökohtadest tema hinnangul siiski Tallinnasse või selle lähiümbrusse. T. Lukase arvamuse kohaselt nõrgestab selline tsentraliseerimine riigi kohalolu kaugemates piirkondades ja suurendab kohalike omavalitsuste koormust. Ta tegi ettepaneku

(muudatusettepanek nr 4) säilitada riigi rahastatud spetsialistide ametikohad maakondades ning ajakohastada nende ülesandeid, et tagada raamatukogudele kohapealne tugi.

Ülle Talihärm vastas, et reform ei koonda kõiki uusi ametikohti Tallinna.

Rahvusraamatukogu juurde luuakse 25 ametikohta, millest kümme on piirkondlikud spetsialistid. Nad hakkavad tööle neljas kohalike omavalitsustega kokku lepitud piirkonnas, liiguvad omavalitsuste vahel ning nõustavad raamatukogusid, korraldavad koolitusi ja koordineerivad riiklikke programme. Neile otsitakse püsivaid tööruume. Ka teisi ametikohti saab täita piirkondades kaugtööna. Ü. Talihärm selgitas, et osa seniste ametikohtade rahast suunatakse ühtse raamatukogude andmekogu haldamiseks. See vähendab kolme süsteemi kasutamisest tulenevat dubleerimist ning tagab ajakohase andmekvaliteedi, infoturbe ja isikuandmete nõuetekohase töötlemise. Samuti vabastab ühine süsteem kohalikud omavalitsused vajadusest neid lahendusi eraldi korraldada.

Liina Kersna küsis, mitu Rahvusraamatukogu juurde loodavast 25 ametikohast paikneb piirkondades ning kas ka teistel töötajatel on võimalik töötada väljaspool Tallinna.

Ülle Talihärm vastas, et kümne piirkondliku spetsialisti ametikohta paiknevad piirkondades. Ülejäänud ametikohtade, sealhulgas komplekteerimise ja infosüsteemidega seotud töökohtade puhul on võimalik kaugtöö.

Merilin Piipuu lisas, et kõigile ametikohtadele korraldatakse avalik konkurss ning Rahvusraamatukogus töötab juba praegu inimesi Eesti eri piirkondadest.

Tõnis Lukas küsis, kas maakondades riigi rahastatud ametikohtade kaotamine ja 25 uue ametikoha loomine Rahvusraamatukogu juurde ei too kaasa töökohtade koondumist Tallinna ning kas Isamaa muudatusettepanekus pakutud ametikohtade säilitamine nendes piirkondades tagaks paremini riigi kohalolu.

Merilin Piipuu vastas, et ministeerium kaalus ühe või kahe ametikoha säilitamist igas maakonnas, kuid valdkond eelistas kümne piirkondliku spetsialistiga mudelit. Senine ühe spetsialistiga korraldus ei ole end alati õigustanud. Maakonnaraamatukogudes tehakse dubleerivat käsitsitööd, mida saab ühise andmekogu abil automatiseerida. M. Piipuu lisas, et piiratud ressursi tuleb kasutada tõhusalt ning suunata see piirkondlikku koostöösse ja raamatukoguteenuste arendamisse.

Margit Sutrop nõustus T. Lukase tõstatatud murega. Ta leidis, et piirkondlikele spetsialistidele tuleks eelistatult luua töökoht kohalikus raamatukogus, mitte piirduda kodust tehtava kaugtööga. Kohapeal töötamine toetaks suhtlust kogukonnaga, tugevdaks kultuurilist sidusust ja aitaks säilitada piirkondades kõrgharidusega töökohti. M. Sutrop küsis, milliste lahendustega saaks seda eesmärki tagada.

Liina Kersna lisas, et piirkonnas töötamine võimaldaks spetsialistil paremini tunda kohalikke inimesi ja olusid ning täita tõhusamalt koordineerimisülesannet.

Merilin Piipuu vastas, et ministeerium jagab muret raamatukoguhoidjate madala palga ja töökohtade jätkusuutlikkuse pärast. Edaspidi tuleb kaaluda palgatoetust või muid meetmeid, millega toetada kohalikke omavalitsusi ja säilitada kvalifitseeritud töötajad piirkondades.

Ando Kiviberg leidis, et riik annab piirkondlike töökohtade loomise kohta vastuolulisi sõnumeid. Eelnõu varasemal tutvustamisel jäi tema sõnul mulje, et senised spetsialistid jätkavad piirkondades ja muutub üksnes nende alluvus. Nüüd räägitakse aga kümnest piirkondlikust spetsialistist, neljast piirkonnast ja kaugtööst. A. Kiviberg küsis, kuidas tagatakse, et reform ei vähenda riigi kohalolu ega kõrgharidusega töökohti maakondades.

Merilin Piipuu vastas, et raamatukogude direktorite ja komplekteerijate ametikohad jäävad kohalikes omavalitsustes alles, sest need on vajalikud raamatukoguteenuse korraldamiseks. Ligikaudu 25 senist töötajat võivad kandideerida Rahvusraamatukogu loodavatele ametikohtadele. KUM on omavalitsustelt küsinud ka nende kavatsuste kohta ning lahendused sõltuvad kohalikest ümberkorraldustest ja töötajate olukorrast.

Ülle Talihärm lisas, et omavalitsused on juba teinud struktuurimuudatusi ja korraldanud uutele ametikohtadele konkursse. Kõiki seniseid töötajaid ei koondata ning osa riiklikke ülesandeid täidetakse juba lisaülesandena. KUM-i eesmärk on, et piirkondlike spetsialistide ametikohtadele kandideeriksid kohalikke olusid ja raamatukoguvõrgustikku tundvad inimesed. Kaugtöö kõrval nähakse neile ette ka püsiv töökoht piirkonnas ning koostöö nii raamatukogude kui ka kohalike omavalitsuste juhtidega.

Signe Kivi küsis, kas lääne piirkonda kavandatud kaks spetsialisti suudavad teenindada ulatuslikku ja eripärast piirkonda, kuhu kuuluvad suursaared, väikesaared, Pärnu ja teised suuremad asulad.

Ülle Talihärm vastas, et piirkondade moodustamisel arvestati kohalike omavalitsuste, elanike ja raamatukogude arvu. Selle põhjal on piirkondlike spetsialistide töökoormus kavandatud võimalikult ühtlasena.

Madis Kallas sõnas, et Sotsiaaldemokraatliku Erakonna fraktsioon toetab rahvaraamatukogu seaduse eelnõu üldist eesmärki ning peab oluliseks valdkonna pikaajalise ettevalmistuse ja ulatusliku kaasamise tulemusel kavandatud muudatustega edasi liikumist.

Fraktsiooni hinnangul on eelnõu suurim kitsaskoht kõrgharidusega raamatukogutöötajate riiklikult rahastatud ametikohtade vähenemine maakondades. See võib nõrgendada eelkõige kaugemaid ja väiksema võimekusega piirkondi, suurendada kohalike omavalitsuste rahalist koormust ning vähendada riigi kohalolu väljaspool suuremaid keskusi. Senine maakondlik korraldus on mitmes piirkonnas, sealhulgas Saaremaal ja Viljandimaal, toiminud hästi ning maakonnakeskuse raamatukogud on täitnud olulisi ülesandeid kogu maakonna ulatuses. Seetõttu ei saa kõiki kohalikke omavalitsusi käsitada sisuliselt võrdses olukorras olevatena. M. Kallas lisas, et eraldi tuleb arvestada ka saarte eripäraga. Saarte ühendamine Lääne-Eesti teeninduspiirkonnaga ei pruugi tagada toimivat kohapealset tuge, sest meri, ühenduste ajakulu ja liikumisvõimalused muudavad teenuse korraldamise oluliselt keerukamaks kui mandri-Eestis naabermaakondade vahel. Fraktsioon peab vajalikuks leida enne eelnõu menetlemise jätkamist lahendus, mis säilitaks piirkondades piisava arvu kvalifitseeritud töökohti ja tagaks raamatukogudele kohapealse professionaalse toe. Isamaa fraktsiooni muudatusettepanek juhib tähelepanu samale sisulisele probleemile ning seda eesmärki peaks edasistes läbirääkimistes arvesse võtma.

Tõnis Lukase sõnul 58 riiklikult rahastatud ametikoha kaotamine ja 25 ametikoha loomine Rahvusraamatukogu juurde tähendab sisulist tsentraliseerimist. Kuigi kümme spetsialisti hakkavad tööle piirkondades ja ülejäänutel on võimalik teha kaugtööd, koonduvad ametikohad tema hinnangul siiski Rahvusraamatukogu juurde ning nõrgendavad riigi kohalolu maakondades. T. Lukas lisas, et kohalike omavalitsuste olukord ja ülesanded on erinevad ning reform võib panna neile kvalifitseeritud töökohtade säilitamisel lisakoormuse. Ta kutsus üles kaaluma Isamaa fraktsiooni muudatusettepanekut, mille kohaselt jääksid riigi rahastatud spetsialistid piirkondadesse, ning hindama, kas andmekogu arendamiseks on ametikohtade Rahvusraamatukogu juurde koondamine vajalik.

Liina Kersna sõnas, et komisjoni liikmete hinnangul vajab muudatusettepanek täiendavat arutelu. Reformi eesmärk on lõpetada olukord, kus riik toetab üksnes osa maakonnaraamatukogusid, kuid samal ajal tuleb vältida kõrgharidust nõudvate ametikohtade kadumist piirkondadest. L. Kersna küsis, kui suur oleks kohalikele omavalitsustele nende ametikohtade säilitamiseks vajalik rahaline toetus.

Merilin Piipuu vastas, et vajalik summa oleks ligikaudu 1,6 miljonit eurot. Üle viie aasta ette valmistatud reformi osad on omavahel seotud ning seaduse vastu võtmata jätmisel võib ohtu sattuda ligikaudu kahe miljoni euro suuruse struktuurifondide toetuse kasutamisele. Reform võimaldaks Rahvusraamatukogul tegutseda üle Eesti, sealhulgas paigutada osa tööüksusi Tallinnast väljapoole. M. Piipuu sõnul ei ole senine 15 raamatukogu erikohtlemine kohalike

omavalitsuste suhtes võrdne ning komplekteerimis- ja andmetöö dubleerimine ei ole jätkusuutlik. Ühtne andmekogu vähendaks käsitsitööd, parandaks andmekvaliteeti ja infoturvet ning annaks kohalikele omavalitsustele tasuta infosüsteemi. Raamatukogutöötajate toetamiseks tuleks leida lahendus, mis kohtleks kõiki kohalikke omavalitsusi võrdselt.

Liina Kersna küsis, kuidas saaks 1,6 miljoni euro suuruse lisarahastuse korral toetada kohalikke omavalitsusi võrdselt ja tagada ametikohtade säilimine piirkondades.

Merilin Piipuu vastas, et ühe võimalusena on kohalike omavalitsustega arutatud lisaraha suunamist teavikute soetamise toetusse, mis ei ole kümne aasta jooksul suurenenud, kuigi teavikute hinnad on tõusnud. Selline lahendus toetaks kõiki omavalitsusi, samas kui 15 omavalitsuse erikohtlemist tervikuna ei toetata.

Ando Kiviberg küsis, milliseid valdkonna esindajaid reformi ettevalmistamisse kaasati. Ta märkis, et kohalike omavalitsuste formaalne võrdsus ei tähenda nende sisulist võrdsust, sest maakonnakeskuste omavalitsused täidavad sageli kogu maakonda teenindavaid ülesandeid ilma täiendava riikliku toetuseta. A. Kiviberg tõi näiteks Pärnu Keskraamatukogu ja Audru raamatukogu, mille ülesanded, taristu ja võimekus ei ole võrreldavad, mistõttu ei ole võrdse kohtlemise argument tema hinnangul kõnealuses kontekstis põhjendatud.

Liina Kersna märkis, et Rahvusraamatukogus toimunud laiapõhjalisel kaasamisüritusel osalesid arvukad raamatukoguhid ja kohalike omavalitsuste esindajad ning üldine suhtumine eelnõusse oli positiivne. L. Kersna hinnangul ei olnud valdkonna tagasiside tervikuna nii kriitiline, nagu käimasolevast arutelust võis mulje jääda.

Merilin Piipuu selgitas, et maakonnaraamatukogud ei paikne alati maakonnakeskustes ning nende ülesanded ja tegevuspiirkonnad on haldusreformi järel erinevad. Ministeeriumi tehtud intervjuud ja tööprotsesside vaatlused näitasid, et 15 maakonnas kasutatakse komplekteerimisel ja arveldamisel erinevaid käsitsi loodud lahendusi, sealhulgas e-kirju ja Exceli tabeleid. M. Piipuu hinnangul ei ole sellise killustunud süsteemi jätkamine otstarbekas ka senise rahastuse säilimisel.

Ülle Talihärm lisas, et reformiga koos on kohalikele omavalitsustele ja rahvaraamatukogudele loodud investeeringu- ja koolitustoetused. Kolme aasta jooksul rakendatud 450 000 euro suurune toetusmeede on võimaldanud uuendada raamatukogude keskkonda ja lastealasid ning soetada tehnoloogiat. Ü. Talihärmi sõnul käsitatakse seadusemuudatust ja investeeringuid tervikuna ning vajaduse korral tuleb töötada välja täiendavaid toetusmeetmeid. Ta lisas, et reformi ettevalmistavasse töörühma kuulusid Eesti Raamatukoguhoidjate Ühingu, suuremate linnade ja maakonnaraamatukogude, Eesti Linnade ja Valdade Liidu, väiksemate rahvaraamatukogude, ministeeriumide ning konsortsiumi esindajad. Kuigi kõigis küsimustes konsensust ei saavutatud, jõuti pika arutelu tulemusel lahendusteni.

Merilin Piipuu lisas, et kaasamisringis väljendas valdkond selget ootust reformiga edasi liikuda. Tema sõnul teadvustatakse reformi kitsaskohti, kuid valdkond on valmis nendega tegelema.

Liina Kersna võrdles eelnõu menetlust alusharidusseaduse pikaajalise ettevalmistamisega ning märkis, et kuigi valdkond ootab seaduse vastuvõtmist, tuleb demokraatlikus menetluses küsimused põhjalikult läbi arutada.

Madis Kallas sõnas, et pärast maavalitsuste kaotamist on maakonnakeskuste kohalikele omavalitsustele üle antud ülesandeid, mida nad täidavad kogu maakonna heaks. Ta rõhutas, et paljudes maapiirkondades on koolide, lasteadeade ja postkontorite sulgemise järel raamatukogu jäänud viimaseks kohaliku kultuuri ja riigi kohalolu kandjaks. Seetõttu ei tohiks raamatukogude tähtsust hinnata üksnes külastajate arvu põhjal. M. Kallase hinnangul ei ole kohalikel omavalitsustel piisavalt vahendeid reformi tõttu tekkivate ametikohtade rahastamiseks, mistõttu võib raamatukogutöötajate arv piirkondades väheneda. Ta toetas eelnõu üldist suunda, kuid pidas vajalikuks vältida ülesannete ja töökohtade edasist koondamist Tallinna.

Merilin Piipuu kommenteeris M. Kallase sõnavõttu, märkides, et ministeerium jagab eesmärgi tugevdada raamatukogude rolli kohalikes kogukondades ja säilitada nende kõrge usaldusväärsus. Reformiga soovitakse pakkuda tuge kõigile kohalikele omavalitsustele ning tervikuna parandada raamatukoguteenuse korraldust. M. Piipuu mõõnis, et muudatus võib olla keerulisem 15 omavalitsusele, kelle raamatukogud saavad praegu riiklikku toetust, kuid ülejäänud omavalitsuste jaoks peaks reform tuge suurendama.

Tõnis Lukas küsis, milliste vahendite arvel kavatakse kohalikele omavalitsustele täiendavat tuge pakkuda ning kas riiklikult rahastatud ametikohtade vähendamisest vabanev raha suunatakse püsivalt raamatukogude toetamiseks. Ta rõhutas, et investeringu- ja projektitoetustega tuleb jätkata, kuid need ei lahenda piirkondlike töökohtade kadumise küsimust. T. Lukas märkis, et kaasamisaruteludel esitati reformi, sealhulgas tsentraliseerimise ja kvalifikatsiooninõuete kohta kriitilisi seisukohti. Tema hinnangul peab parlament saama seadusemuudatust eeldavate reformide põhisuunad otsustada enne nende rakendamist, mitte piirduma juba tehtud valikute vormistamisega.

Liina Kersna sõnas, et komisjoni liikmed esindavad erinevaid piirkondi ning on seetõttu reformi regionaalse mõju suhtes tähelepanelikud. L. Kersna tõdes, et erinevalt teistest muudatusettepanekutest ei ole komisjon kõnealuses küsimuses veel lahenduseni jõudnud, mistõttu tuleb arutelu jätkata.

Merilin Piipuu märkis, et praegune komplekteerimis- ja andmetöö on väikeste omavalitsuste raamatukogudes ajamahukas ning hõlmab käsitsi andmete sisestamist mitmesse andmekogusse ja teavikute transporti. Ühtne tasuta andmekogu ja automatiseeritud komplekteerimine vähendaksid halduskoormust ning võimaldaksid raamatukogutöötajatel keskenduda sisulisele tööle. M. Piipuu mõõnis, et kvalifitseeritud ametikohtade rahastamine on keeruline kõigile kohalikele omavalitsustele, mistõttu tuleb leida jätkusuutlik lahendus, kas omavalitsuste tulubaasi suurendamise või eraldi toetusmeetme kaudu. Tema hinnangul ei lahenda kõnealune reform kõiki valdkonna probleeme, kuid loob aluse nende edasiseks lahendamiseks.

Signe Kivi sõnas, et küsis Pärnu Keskraamatukogu direktorilt eelnõu kohta tagasisidet. Direktor pidas uut seadust vajalikuks, kuid väljendas muret väljaannete riiklikult toetatud hankimise tsentraliseerimise pärast.

S. Kivi sõnul on eelnõule antud tagasiside valdavalt positiivne ning kuigi muudatuse ulatus tekitab mõistetavat ettevaatlikkust, on raamatukogunduse kiiret arengut arvestades reform vajalik. Ta leidis, et raamatukogutöötajate, palkade ja piirkondadest lahkuvate inimeste pärast väljendatud muresid tuleb arvesse võtta, kuid eelnõu menetlemisega tuleks siiski edasi minna.

Liina Kersna nõustus, et tehtud tööd ja eelnõu põhieesmärgi ei tuleks kõrvale jätta. L. Kersna rõhutas, et eelnõu liigub õiges suunas ning selle eesmärk on tugevdada eeskätt väiksemaid raamatukogusid.

Ando Kiviberg leidis, et reformi kavandamisel tuleb arvestada selle regionaalpoliitilist mõju ning vältida riigi kohalolu nõrgenemist piirkondades. Ta toetas süsteemide ajakohastamist ja töökorralduse tõhustamist, mida kohalikud omavalitsused tema hinnangul tervitavad, kuid rõhutas vajadust arvestada seejuures asjaoluga, et kõik raamatukogud ei olegi võrdsed.

Liina Kersna väljendas pettumust, et pärast teadusraamatukogudega peetud arutelusid ja varem saavutatud kokkuleppeid on Rektorite Nõukogu esitanud mahuka ettepaneku eelnõu oluliseks muutmiseks ning palus ministeeriumi seisukohta esitatud ettepanekule.

Merilin Piipuu märkis, et ka KUM on tekkinud olukorras pettunud, sest augustis sõlmitud koostöölepingu ja Rektorite Nõukoguga peetud kohtumiste tulemusel jõuti ühisele arusaamale teadusraamatukogude liitumise suhtes andmekoguga. M. Piipuu selgitas, et teadusraamatukogude andmekogu õiguslik alus tuleks sätestada HTM valdkonna õigusaktides, mitte rahvaraamatukogu ega Eesti Rahvusraamatukogu seaduses.

Teadusraamatukogude üksikasjalikke ettepanekuid saab arvestada andmekogu põhimääruse koostamisel ning KUM ei pea põhjendatuks eelnõu muutmist Rektori Nõukogu poolt esitatud kujul.

Liina Kersna nõustas, et teadusraamatukogude õigusliku regulatsiooniga peaks tegelema eelkõige HTM ning eelnõu menetluse praeguses etapis ei ole põhjendatud teha selles mahukaid muudatusi.

Tõnis Lukas küsis raamatukogutarkvara ühishanke seisu kohta.

Ülle Talihärm vastas, et hinnaläbirääkimised on lõppenud ning leping ootab allkirjastamist. Ü. Talihärm lisas, et KUM vajab enne lepingu sõlmimist kindlust eelnõu vastuvõtmise ja vajaliku rahastuse olemasolu suhtes, sest eelnõu vastu võtmata jätmisel ei saa ministeerium tagada rahvaraamatukogude liitumist ega panustada rahvaraamatukogude süsteemi kuludesse 500 000 - 600 000 eurot.

Tõnis Lukas küsis, kas kavandatud lahendus rahuldab Eesti Raamatukoguvõrgu Konsortsiumi (ELNET).

Merilin Piipuu vastas jaatavalt.

Carina Rikart küsis KUM hinnangut teadusraamatukogude ettepanekust tulenevale eelnõu muutmise vajadusele.

Merilin Piipuu vastas, et KUM on HTM-ga kogu menetluse vältel koostööd teinud ning eelnõu kooskõlastati valitsuses. Ministeeriumide ametnikud on arutanud võimalikke sõnastuslahendusi, kuid nii KUM kui ka Justiits- ja Digiministeerium ei pea põhjendatuks lisada menetluse selles etapis kiirustades ulatuslikku ja läbi arutamata regulatsiooni. Teadusraamatukogude andmete liitumist ühise andmekoguga eelnõu ei välista.

Margit Sutrop märkis, et teadusraamatukogude nähtavuse ja õigusliku staatuse küsimus on pikaajaline ning küsis, kas andmekogu õiguslik alus võiks paikneda teadus- ja arendustegevuse ning innovatsioonikorralduse seaduses.

Merilin Piipuu pidas seda loogiliseks lahenduseks, sest KUM valitsemisala hõlmab rahvaraamatukogusid, mitte teadusraamatukogude andmeid.

Liina Kersna sõnas, et selle küsimuse saab tõstatada oktoobris toimuval komisjoni istungil, mil käsitletakse teadus- ja arendustegevuse ning innovatsioonikorralduse seaduse rakendamist.

L. Kersna sõnas arutelu lõpetuseks, et neljast muudatusettepanekust kolm, sealhulgas kvalifikatsiooninõuete kompromissettepanek, said komisjoni üldise toetuse. Neljanda ettepaneku üle tuleb eelnõu menetlemiseks vajaliku toetuse saavutamiseks jätkata läbirääkimisi.

3. Info ja muud küsimused

Infot ei esitatud ja muid küsimusi ei arutatud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Liina Kersna
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Merje Noorlind
protokollija